

kendskab til, og til at kræve, at den kompetente myndighed træffer foranstaltninger efter dette direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed.

Med henblik herpå anses den interesse, som en hvilken som helst ikke-statslig organisation, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav efter national ret, måtte have, for tilstrækkelig i relation til litra b). Sådanne organisationer anses også for at have rettigheder, der kan krænkes i relation til litra c).

2. En anmodning om foranstaltninger ledsages af de relevante oplysninger og data til støtte for bemærkninger, der meddeles om sådanne miljøskader.

3. Hvis anmodningen om foranstaltninger og de ledsagende bemærkninger viser, at det er sandsynligt, at der foreligger miljøskade, tager den kompetente myndighed sådanne bemærkninger og anmodninger i betragtning. Under disse omstændigheder giver den kompetente myndighed den berørte operatør lejlighed til at udtale sig om anmodningen om foranstaltninger og de ledsagende bemærkninger.

4. Den kompetente myndighed underretter hurtigst muligt og under alle omstændigheder i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning de i stk. 1 omhandlede personer, som har indgivet bemærkninger til denne, om sin afgørelse om at efterkomme eller afslå anmodningen om foranstaltninger og begrundet afgørelsen.

5. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende stk. 1 og 4 i tilfælde, hvor der er overhængende fare for skade.

Artikel 13

Klageprocedure

1. De i artikel 12, stk. 1, omhandlede personer skal have adgang til at få prøvet lovligheden af den kompetente myndigheds afgørelser, handlinger eller undladelser i henhold til dette direktiv for en domstol eller et andet uafhængigt og upartisk offentligt organ, som er kompetent til at

prøve den processuelle og materielle lovlighed heraf.

2. Dette direktiv berører ikke bestemmelser i national ret, der regulerer adgangen til domstolsprøvelse, og nationale bestemmelser, hvorefter administrative klageprocedurer skal udtømmes, før der gives adgang til retslig prøvelse.

Artikel 14

Finansiel sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at anspore de relevante økonomiske og finansielle aktører til at udvikle instrumenter og markeder for finansiel sikkerhed, herunder finansielle mekanismer i tilfælde af insolvens, for at gøre det muligt for operatørerne at benytte finansiel sikkerhedsstillelse til dækning af deres ansvar efter dette direktiv.

2. Kommissionen forelægger inden den 30. april 2010 en rapport om direktivets effektivitet med hensyn til faktisk afhjælpning af miljøskader, om tilgængeligheden af og betingelserne for forsikring samt andre former for finansiel sikkerhedsstillelse til en rimelig pris i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af bilag III. I rapporten behandles også følgende aspekter i forbindelse med finansiel sikkerhedsstillelse: en gradvis fremgangsmåde, maksimumsbeløb for den finansielle sikkerhedsstillelse og undtagelse af lavrisikoaktiviteter. I lyset af denne rapport og en udvidet konsekvensanalyse, herunder en cost-benefit-analyse, fremsætter Kommissionen eventuelt forslag med henblik på et system med harmoniseret obligatorisk finansiel sikkerhedsstillelse.

Artikel 15

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Hvis en miljøskade påvirker eller kan forventes at påvirke flere medlemsstater, samarbejder de pågældende medlemsstater, bl.a. gennem passende udveksling af oplysninger, for at sikre, at der træffes foranstaltninger til forebyggelse og i givet fald afhjælpning af en sådan miljøskade.

2. Er der indtruffet en miljøskade, giver den medlemsstat, på hvis område skaden har sit ud-